

РЕШЕНИЕ

№ 7280

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8730** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 22, ал. 7 от ЗЕ и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на “Аресгаз” ЕАД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез адв. Я. К., срещу Решение № Ж - 468 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което административният орган е приел жалбата на И. И. срещу “Аресгаз” ЕАД за основателна и е дал задължителни указания както следва: в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение „Аресгаз“ ЕАД да възстанови на И. И. неправомерно получената повторно сума в размер на 582 лева - представляваща цена за присъединяване, като в 7-дневен срок от изпълнение на указанието по т. 1 от горепосоченото решение, „Аресгаз“ ЕАД следва да уведоми Комисията за изпълнението му, като представи съответните доказателства.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. По изложените съображения в жалбата дружеството моли, решението да се отмени като незаконосъобразно, а преписката да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване с дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира присъждане на разноски по делото.

В с. з. жалбоподателят не изпраща представител. Постъпила е молба от процесуалния представител на дружеството, в която заявява, че поради служебна

ангажираност не може да се яви в с.з., но моли делото да бъде разгледано в негово отсъствие, излага и становище по съществуващото на спора. Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез юрк. Х., оспорва жалбата. По съображения изложени в с. з. и в писмени бележки, моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. Б. И., редовно призован, не се явява, не се представлява, не излага становище по жалбата. На 28.10.2022 г. е постъпила молба, в която същият сочи, че по финансови причини не може да се яви в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Заинтересованата страна в настоящото производство - И. И. е подал заявление за присъединяване № ТЩ-18-01-234 от 28.06.2018 г. /л. 14, 15/, с което е заявено желание за газификация на недвижим имот - еднофамилна къща, находяща се на адрес: [улица].

На 16.09.2019 г. И. е подал до „Аресгаз“ ЕАД молба /л. 17/, в която е заявено желание за промяна на точката на присъединяване по Заявление № ТЩ-18-01-234 от 28.06.2018 г., като е поискано таблото да бъде монтирано на [улица]. В тази връзка е приложено заверено разрешение от живущите на адреса.

Искането му е уважено, като на 14.11.2019 г. е издадено становище за условията по присъединяване с изх. № 385 - ТЩ от 14.11.2019 г. /л. 24/, в което е заявено съгласие за присъединяване на клиента към ГРМ в [населено място] в съществуваща точка на присъединяване - изградено отклонение в етап 19 към [улица]. На 14.11.2019 г. е сключен договор /л. 20-23/ за присъединяване № 021-2698 с „Аресгаз“ ЕАД, като в чл. 4, ал. 1 е определен и срокът за въвеждане в експлоатация на съоръженията на клиента - 15.01.2020 г. По така сключеният договор И. е платил цена за присъединяване в размер на 582 лв. с ДДС, съгласно проформа фактура № FPR1103291 и разписка № 04000100028470156 /л. 88-89/.

С молба вх. № 325 от 20.02.2020 г. /л. 26/ И. И. е депозирал искане за промяна на точката на присъединяване по Становище № 385 - ТЩ от 14.11.2019 г. Към молбата е приложил Приложение № 1 към Становище № 385 - ТЩ от 14.11.2019 г., в което е обозначено следното: точка на присъединяване откъм [улица] задраскана и е обозначена нова точка на присъединяване откъм [улица].

„Аресгаз“ ЕАД е издало становище за присъединяване с изх. № 121 - ТЩ от 25.02.2020 г. /л. 27/ на И. И., с което е заявено съгласие за присъединяване на клиента към ГРМ. Становището съдържа приложение № 1 - скица с отразена точка на присъединяване, на която е обозначена точка на присъединяване откъм [улица], като е сключен договор за присъединяване № 021-2821 от 10.03.2020 г. /л. 29-32/. Договорът съдържа аналогични клаузи на цитираните чл. 4, ал. 1 (със срок 15.09.2020 г.) и ал. 2 (със срок 15.11.2020 г.). За извършеното присъединяване И. е заплатил цена в размер на 582 лв. по този договор, съгласно проформа фактура № FPR1236378 и разписка № 040001 [ЕГН] /л. 95,96/. Фактическото присъединяване на имота е извършено на 13.10.2020 г., видно от Протокол за присъединяване № [ЕГН] /л. 34/. В

същия е отбелязано, че страните са изпълнили задълженията си по договор за присъединяване № 021-2821 от 10.03.2020 г., както и че са монтирани следните присъединителни съоръжения и газоизмервателни уреди на адрес [улица], а именно: Г. А110.20.G4., състоящо се от метална кутия, разходомер за природен газ и пломба на „Аресгаз“ ЕАД № 0003347.

Дружеството е заявило, че на основание договор за присъединяване № 021-2698 от 14.11.2019 г. е предприело действия за изпълнение на задълженията си по договора и е извършило разходи по производство и монтаж на присъединителни съоръжения.

От така изложеното до тук се установява, че И. И. е платил два пъти цена за присъединяване в размер на 582 лв. с ДДС или общо 1 164 лв. с ДДС. В тази връзка същият е сезирал КЕВР с жалба с вх. № Е-11И-00-3 от 14.02.2022 г. срещу „Аресгаз“ ЕАД, към която не е приложил доказателства за разглеждането й газоразпределителното дружество.

На 24.02.2022 г. КЕВР е препратил жалбата на И. до „Аресгаз“ ЕАД с указания за извършване на проверка, изпращане на преписката и изразяване на становище по жалбата.

Пред КЕВР е депозирано от „Аресгаз“ ЕАД становище за неоснователност на жалбата /писмо с вх. № Е-1 ИИ-00-3 от 11.03.2022 г. - л. 66-68/. Във връзка с изясняването на фактите по спора Комисията е изисквала от дружеството да посочи и обоснове основанието за прекратяване на Договор за присъединяване № 021-2698 от 14.11.2019 г. и да представи писмени доказателства във връзка с неговото прекратяване и спазването на клаузите по раздели V и VI от същия договор /писмо с изх. № Е-11И-00-3 от 06.04.2022 г. л. 65/.

На 13.04.2022 г. с писмо с вх. № Е-11И-00-3 „Аресгаз“ ЕАД /л. 63-64/ е представило информация, че горесцитираният договор е прекратен на основание чл. 13, ал. 3 от същия, а именно „Договорът се счита за прекратен автоматично, ако в (шест) месеца след срока по чл. 4. ал. 3 не е извършено реално присъединяване на обекта на Потребителя. В този случай неизправната страна дължи на изправната неустойка по чл. II. ал. 2“. Дружеството посочва още, че до изтичане на срока предвиден в чл. 13. ал. 3 от Договора И. И. не е извършил реално присъединяване на обекта към ГРМ. В този период дружеството посочва, че не са постъпвали писмени уведомления И. И. касаещи договорните отношения между страните. Отново заявява, че е налице виновно изпълнение на задълженията от страна на И. и съгласно чл. 13. ал. 3 на договора за присъединяване, същият се счита за прекратен, като клиентът губи правото си за присъединяване по конкретния договор и съответно заплатената цена за присъединяване, съгласно чл. 11, ал. 2 от същия.

С оглед отговора на дружеството, Комисията е изисквала от И. да представи следното: информация относно изпълнение на задълженията му по чл. 4, ал. 4 и чл. 6, ал. 3, б. „а“, б. „в“ и б. „г“ от Договор № 021-2698 от 14.11.2019 г., като в случай, че е представил в дружеството документи по цитираните разпоредби - да представи писмени доказателства за това, в т. ч. за датата, на която тези документи са представени в дружеството: по какъв начин и на какво основание е прекратен горепосочения договор - изискано е и да бъдат представени съответните документи, ако разполага с такива: по каква причина се е наложило сключването на Договор № 021-2821 от 10.03.2020 г.? В законоустановения срок в КЕВР не е получен отговор от жалбоподателя. Писмото се е върнало в КЕВР на 06.06.2022 г. в цялост като „непотърсено“ – л. 62.

Въз основа събраните доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране е изготвен доклад вх. № Е-Дк-1798 от 04.08.2022 г. (л. 50-55). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 220 от 18.08.2022 г. (л. 42-49), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани в административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното Решение № Ж - 468 от 18.08.2022 г. енергийният регулатор е приел, че повторно запластената цена за присъединяване от И. И. е в противоречие с регламентираното в Наредба № 4 от 05.11.2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи за един обект да се заплаща една цена за присъединяване. С оглед на гореизложеното, жалбата на И. И. срещу „Аресгаз“ ЕАД е счетена за основателна, поради което на дружеството са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на решението дружеството следва да възстанови на И. И. неправомерно получената повторно сума в размер на 582 лева представляваща цена за присъединяване и 2. в 7-дневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 от решението, „Аресгаз“ ЕАД следва да уведоми Комисията за изпълнението му, като представи съответните доказателства.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № Е-11И-00-1008 от 07.09.2022 г. по описа на КЕВР.

В хода на делото са приети и приложени като доказателства цялата административна преписка.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима /решението е връчено на 23.08.2022 г., видно от приложеното по делото на л. 41 известие за доставяне, а жалбата е депозирана пред КЕВР на 07.09.2022 г. - първия присъствен ден/, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 и 23Е регулаторният орган разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, както и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден

в Наредба № 3/2013 г. Процедурата по произнасяне по жалбите е уредена в горепосочената Наредба, чл. 142 - 149 - посочено е, че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, след което се изготвят доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, след което докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание. Съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на И. е изпратена от КЕВР за становище на „Аресгаз“ ЕАД. По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл. 145 от Наредба 3/2013 г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 21.07.2022 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл. 147 от Наредба 3/2013 г./ . Въз основа на взетото Решение по протокол № 220 от 18.08.2022 г. (л. 42-49) на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение Ж – 468 от 18.08.2022 г.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ вр. чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/2013 г.

Настоящият състав намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че оспореното решение е процесуално незаконосъобразно в разпоредителната му част, с която е определен срок за изпълнението на дадените в диспозитива задължителни указания. По аргумент от чл. 13, ал. 9 от ЗЕ решенията на КЕВР подлежат на съдебен контрол относно тяхната законосъобразност, но обжалването им не спира тяхното изпълнение, т.е. законът е придал предварително изпълнение на решенията на Комисията. Следва да се отбележи, че ЗЕ е специален закон спрямо АПК, поради което при колизия между правни норми на специалния и на общия закон, приложение намират първите. В тази връзка не е налице твърдяното противоречие с разпоредбата на чл. 60, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

Относно приложението на материалния закон съдът намира, че спорът се свежда до това дали следва да бъде възстановена на заинтересованата страна втората платена такса за присъединяване в размер на 582 лева по договор № 021- 2821 от 10.03.2020 г. в каквато насока е постановеното решение на КЕВР.

Жалбоподателят застъпва тезата, че в случая се касае за сключени два различни договора със заинтересованата страна в настоящото производство. Първият договор №021- 2698 от 14.11.2019 г. е сключен с И. във връзка с депозираната от него молба на 16.09.2019 г., в която моли посочената от него точка на присъединяване към Заявление №ТЩ-18-01-234 да бъде променена. Новото желание на клиента е било да се присъедини в съществуваща точка за присъединяване, а именно: [улица], [населено място]. Твърди се, че вторият договор за присъединяване с № 021- 2821 от 10.03.2020 г. е сключен с И., след като е заявено ново желание от негова страна с Искане вх. № 325/20.02.2020 г./л. 72/ за смяна на точката за присъединяване по становище № 385-Тщ/14.11.2019 г. Във връзка с него е заплатена нова такса от 582 лв.

- доброволно заплатена нова цена за присъединяване за насрещна престация, която е количествено и качествено различна от тази по предходното съглашение. Според жалбоподателят потребителят е знаел, че предходно платената цена е останала в полза на газоразпределителното дружество, като обезщетение за сторени инвестиционни разходи по изпълнението на договора от 14.11.2019 г.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Съгласно чл. 196, ал. 1 от ЗЕ, присъединяването към газопреносните и газоразпределителните мрежи се извършва при условия и по ред, определени с наредба, приета от Комисията. На това основание КЕВР е приела Наредба № 4 от 05.11.2013 г. за присъединяването към газопреносните и газоразпределителните мрежи /Наредба № 4/. Контролът по изпълнението на тази наредба се осъществява от Комисията за енергийно и водно регулиране според предвидените ѝ по ЗЕ правомощия – чл. 40, ал. 1 от същата.

Според разпоредбата на чл. 199, ал. 1 от ЗЕ операторът на газоразпределителната мрежа е длъжен да присъедини към мрежата обектите на клиенти на територията, за която предприятието е лицензирано, да извършва разпределение на природен газ при условията на равнопоставеност при спазване на техническите изисквания за надеждност и безопасност.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 4 присъединяването към газопреносните, респективно газоразпределителните мрежи, се извършва при спазване на определен в цитираната разпоредба ред, като се инициира с подаване на заявление за присъединяване - на основание чл. 33 за физически лица. От своя страна, съгласно чл. 34 от Наредба № 4, след получаване на документите по чл. 33 операторът на газоразпределителната мрежа извършва проучване за присъединяване и изготвя писмено становище за условията по присъединяването като уведомява заявителя за резултатите от него със съгласие за присъединяване или с аргументиран отказ в срок до 20 работни дни от подаване на заявлението за присъединяване.

На основание проучването за присъединяване операторът на ГРМ сключва договор за присъединяване с клиента, който договор задължително включва цена за присъединяване към ГРМ – арг. чл. 36, ал. 2, т. 11 от Наредба № 4.

Страните не спорят, че на 14.11.2019 г. е сключен договор между „Аресгаз“ ЕАД и И. Б. И., с който дружеството се е задължило да извърши присъединяване към газоразпределителната си мрежа на обект, находящ се в [населено място], [улица], като изгради отклонение до границата на собственост на потребителя и монтира газоизмервателните уреди. На 28.11.2019 г. И. е заплатил на „Аресгаз“ ЕАД цена за присъединяване в размер на 582 лв., видно от разписка от № 040001028470156 /л. 89/. В чл. 4, ал. 3 от договора е уговорено, че срокът за изпълнение на предмета му е до 15.01.2020 г. В раздел VI, чл. 13 от договора са регламентирани различни хипотези за прекратяването му, както по взаимносъгласие, така и при неизпълнение на предмета на договора в срока по чл. 4, ал. 3, а в ал. 3 на чл. 13 е уредена и възможността за автоматичното му прекратяване при изтичане на 6 – месечен срок след срока по чл. 4, ал. 3 посочен в договора. В настоящия спор е видно, че първият договор с И. е сключен на 14.11.2019 г. със срок за изпълнение - 15.01.2020 г., като 6-месечният срок за автоматичното му прекратяване изтича на 15.07.2020 г. От друга страна

жалбоподателят не твърди и не сочи доказателства за прекратяването му по взаимно съгласие или чрез изпращане на писмено предизвестие до И., в какъвто смисъл е нормата на чл. 13, ал. 2 от договора. Вторият договор е сключен с И. на 10.03.2020 г. Следва да се отбележи, че към 20.02.2020 г. - датата на подаване на молбата за смяна на точката на присъединяване, както и към момента на сключване на новия договор, неговото действие не е било прекратено. Наличен е бил вече сключен между същите страни и действащ договор със същия предмет. В този смисъл необосновано е твърдението на жалбоподателя, че договорът за присъединяване от 14.11.2019 г. е бил прекратен на основание чл. 13, ал. 3 от същия.

В тази връзка съдът споделя становище на ответника, че подадената от И. молба за смяна на точката на присъединяване не съставлява заявление за присъединяване към ГРМ по смисъла на чл. 31 от Наредба № 4, а може да послужи като основание за изменение на Договора за присъединяване № 021-2698 от 14.11.2019 г., но не и като основание за сключване на нов договор, още повече при вече действащ между страните. Също така газоразпределителното дружество не е доказало виновно неизпълнение от страна на И., въз основа на което да претендира неустойка по чл. 11, ал. 2 от договора, позовавайки се на чл. 13, ал. 3, изр. второ от същия.

Налице е повторно сключен договор за присъединяване към газоразпределителната мрежа на „Аресгаз“ ЕАД, както и повторно заплатена цена за присъединяване от И. И., което е в противоречие с регламентирания ред за присъединяване към ГРМ на сградни газови инсталации на клиентите, съгласно Наредба № 4.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдените от жалбоподателя пред КЕВР, нарушения, извършено от „Аресгаз“ ЕАД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването им. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ за настоящата инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Аресгаз” ЕАД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез адв. Я. К., срещу Решение № Ж - 468 от 18.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА “Аресгаз” ЕАД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: